

Baronian

Persbericht

Olivia Hernaiz

Please hold the line

Eendrachtstraat 33
1050 Brussel

09.06 - 16.07.2022

Opening

Donderdag 09.06.2022
18 - 21 u

Olivia Hernaiz

Please hold the line

Galerie Baronian heeft het genoegen om de eerste solotentoonstelling aan te kondigen van Olivia Hernaiz, de Spaans-Belgische kunstenares die in 1985 werd geboren in Brussel. De tentoonstelling *Please hold the line* bestaat uit een reeks nieuwe werken die een nieuwe satirische interpretatie van enkele maatschappelijke paradoxen voorstellen; de nadruk ligt op thema's zoals ecologie, consumptie en de race om technologische vooruitgang.

Het werk van Hernaiz is toegespitst op dialoog en vertellingen. Met participatieve werken, vaak voorzien van een vleugje humor, nodigt de kunstenares ons uit om na te denken over de fictieve elementen waarop onze westerse maatschappijen gebouwd zijn, zoals politiek, geld en taalgebruik. Haar kunst wordt gekenmerkt door een grote verscheidenheid aan media die ze instinctief kiest, naargelang het project. Zo heeft Hernaiz al met schilderijen, prints, geluidsinstallaties, muzikale performances, spelborden en drukwerk in felle kleuren gewerkt.

Please hold the line is opgebouwd rond het concept "solastalgie", een neologisme dat in 2003 bedacht werd door de Australische filosoof Glenn Albrecht om de situatie van veel inwoners van zijn land te beschrijven. Deze samentrekking van de Engelse termen solace en nostalgia (te vertalen als "troost" en "nostalgie") wordt gedefinieerd als een teleorgang van de troost die we normaal gezien terugvinden in onze nabije omgeving, de vredige ervaring van "zich thuis voelen". Door de voortdurende aftakeling van het milieu voelen steeds meer mensen zich ontheemd en machteloos. Dit verlies aan houvast resulteert in schuldgevoel, soms zelfs woede, en leidt ons naar een staat van diepgaande wanhoop. Die depressieve toestand is nauw verbonden met de ecologische crisis en wordt daarom ook eco-angst genoemd. Hernaiz onderzoekt deze hedendaagse kwaal, geeft er een eigen draai aan en gebruikt het concept om kritiek uit te oefenen op het huidige systeem.

Zo worden toeschouwers uitgenodigd om aandachtig te kijken naar een diorama, terwijl ze via een QR-code een telefoontje plegen. Dit nauwgezet uitgewerkt stukje theater zet de krijtlijnen uit en voert ons naar een kaal call center in de door droogte geteisterde Afrikaanse savanne. Na enkele minuten wachttijd, begeleid door Vivaldi's Vier seizoenen, komt de toeschouwer in contact met Sekhmet, een medewerkster van het Solastalgia Screening Center wiens voornaam een knipoogje is naar de Egyptische godin van de ziekte. Van haar krijgt de bezoeker een *footprint denial safe ticket* (woorden die vertrouwd in de oren klinken) dat de onverschilligheid tegenover ons eigen schuldgevoel bevestigt.

Op dezelfde ironische noot snijdt Hernaiz een andere maatschappelijke paradox aan: evoluties die samenhangen met ons consumptiegedrag. *The Solar Economy* is een video, bestaande uit ouderwetse advertenties uit de jaren 80, waarin producten worden aangeboden tegen de achtergrond van prachtige landschappen. De advertenties worden voorgesteld door een mascotte met een zon als hoofd, die terugkomt op een

zeefdruk en op een wachtkamerstoel tegenover het scherm. Die overvloed aan zonnen zijn logo's van politieke partijen uit landen van de G20, die de kunstenares vroeger al gebruikte in haar video-installatie *Make Yourself Comfortable*. De keuze om een wagen op een ijsschots te plaatsen, terwijl een zeehondenpup de troeven van de veiligheidsgordel aanprijst met als slogan: "om onze vrienden de mensen te redden", of om de kracht van een computer te vergelijken met die van een groep leeuwen, lijkt vandaag de dag ongepast, zelfs aanstootgevend. Deze onbehoorlijke invulling van reclame zoals we ze vroeger kende, maakt ons ervan bewust dat de steeds toenemende overconsumptie ook nu nog bijzonder actueel is. Bovendien wordt deze aangemoedigd door ons geloof in technologie, een onmisbaar stuk van de taart van de eindeloze groei.

Tot slot wordt een marmergravure voorgesteld, een herinterpretatie van A cloudburst of material possessions, een 16de-eeuwse tekening van Leonardo Da Vinci. Op de originele tekening zien we een stortvloed aan gereedschappen en objecten die op de grond vallen. In de linkerbovenhoek, in de onweerswolken, zit een leeuw verscholen. Volgens Hernaiz is deze schets verrassend actueel en dient hij als inspiratiebron voor haar kritiek op extreem materialisme. Wanneer we de objecten wegdenken, stelt de tekening ons voor om stil te staan en de regen af te wachten. "Come with me to the point and we'll look across at the rocks. Look, rain is coming! It falls on my sweetheart." De inscriptie in spiegelschrift, helemaal naar het voorbeeld van Da Vinci, komt eigenlijk uit een inheems lied van het Australische Oenpelli, een streek met veel koolmijnen; hier waren de Aboriginals de eerste slachtoffers van dit menselijk onbehagen gelinkt aan het verval van hun leefomgeving. Op die manier is de gravure zowel een aanvulling op en toevoeging aan de thema's die worden aangehaald in het diorama *The Solastalgia Screening Center* en in de video *The Solar Economy*.

Door haar media zorgvuldig te kiezen - audio-opname, diorama, video, afdrukken op een bureaustoel, zeefdrukken, marmergravure - werpt Hernaiz een ondeugende blik op hedendaagse maatschappelijke thema's. De humoristische en verfijnde werken nodigen uit om het gesprek aan te gaan. Gelieve dus nog even aan de lijn te blijven.

--

Olivia Hernaiz (geboren in 1985, Brussel) behaalde haar MFA aan de Goldsmiths University in Londen. Als eerste winnaar van de 'Art Contest' prijs gesteund door de Boghossian Stichting in 2016, voltooide ze onlangs de HISK residentie in Gent. Recente tentoonstellingen zijn onder meer: *(un)common values, twee bedrijfscollecties van hedendaagse kunst*, Nationale Bank van België, Brussel (2022), *La Eternal Juventud*, *Enter #12*, Mu. ZEE, Oostende (2021), *The Constant Glitch*, M Leuven (2021), *Beste Kunstwereld*, Lichtekooi Art Space, Antwerpen (2021), *Inside Out*, Museum voor Schone Kunsten België (2020), *To Thomas*, YGREC, Parijs (2020), *All About You*, The Koppel Project, Londen (2019), *Push Your Luck*, Island, Brussel (2019), The Moscow International Biennale of Young Art, Moskou (2018), *As Long as the Sun Follows its Course*, Musée d'Ixelles, Brussel (2017).